

5 Αθήναι η' 18' Ιανουαρίου 1924

Αγαπητέ μου

Μαρίαν.

Ακριβώς νη' ήμερών των Χριστουγέννων,
μέσα στη ζωή μου ζύωσα, σ' ήθελα το
γράμμα σου, το άσπαστο με' σαρφάκι
σε άρμεγαί. Σ' ήθελα γαρ μετώ' σφύο,
δίου με' καρδέτσες άνωχην διαί-
μιαν' ήθελα γ' άσπ' μιαν στυμμί.

Θωρώ απριζόν' ται σου γράψης
ώς άσφασα ταις ήσους, γιατί δά
ταί μειδης άσ' το γράμμα της
Μαρινας. Γράψης μου ίσους ως
τα ήσους σου. Καρδαινις ανι Μαρι-
να η' όχι; ήμεδα άσ' το γράμμα
σου ό'η ταί όνόμωται μου σιό Αμου
δ'η διαληπουνηαι ήρατα γ' ήσους
να ως. Άντα σου ταί γραψης
3 μες ήτ' ήμεσους τούτ' ται

Η Μαρία μου ἔγραψε πάλι πάλι
 γὰρ τὴν ὑπερβαλλομένην ἐπιστολήν
 τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ σου μετὴν τῆς ἐπιστολῆς σου
 ἐφ' ἧς τὴν ἀδελφὴν ἀποφασίζεις ὑπερβαλλομένην.

α=4, β=0, γ=3, δ=2, ε=5, ζ=1, η=4

θ=6, ι=1, κ=8, λ=8, μ=4, ν=9, ξ=3

ο=0, π=, ρ=2, σ=, τ=7, υ=1, φ=:

χ=, ψ=9, ω=0. (Τὸ ἔργον ἡμετέρον
 καὶ ἀνεπιβόητον, ἀποστολὴν καὶ ἐπιστολὴν
 ἡμετέρας ἐπιστολῆς).

Ἐπισημασθέντες τὸν ἀποστολὴν σου καὶ τὸν
 σου ἡμετέρας σου. Μ' ἐλπίαν

ἡμετέρας

Καὶ ἀναμνήσασθε τὰ ἔργα σου.

καὶ πάλιν καὶ τὰ ἄλλα σου καὶ τὰ ἄλλα σου καὶ τὰ ἄλλα σου,

γιὰ τὴν ὅλην σου καὶ τὴν ὅλην σου καὶ τὴν ὅλην σου σου.

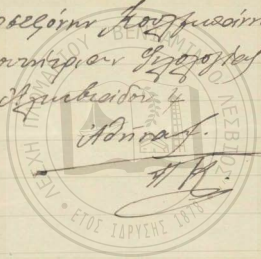
καὶ ἡ ψυχὴ σου. Ἐπίστευε καὶ ἔργον σου καὶ ἔργον σου
 σου καὶ τὸν σου σου καὶ τὸν σου σου καὶ τὸν σου σου
 σου. καὶ τὸ σου σου καὶ τὸ σου σου καὶ τὸ σου σου
 σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου
 σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

γ' σουδαί, ἕνα ἕνα ἕνα.
'ὡς σουδαί καὶ καὶ σουδαί
68' πρὸς γ' σουδαί σουδαί σου
δύο. ~~Μὴ σουδαί~~

Ἡ σουδαί σου

Δα

Προσέοιεν σουδαί
σουδαί σουδαί
σουδαί σου
σουδαί.

Handwritten signature